

Vergaderjaar 1988–1989

16813 (R 1165)

Herziening van het militair tuchtrecht (Wet militair tuchtrecht)

Nr. 68

VOORSTEL VAN RIJKSWET ZOALS HET LUIDT NA DE DAARIN T/M 7 MAART 1989 AANGEBRACHTTE WIJZIGINGEN

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de gedragsregels van het militair tuchtrecht vast te stellen bij de wet, alsmede nieuwe voorschriften te geven inzake de tuchtstraffen en de behandeling van tuchtzaken;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, de bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen zijnde, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

De zowel in deze wet als in het Wetboek van Militair Strafrecht voorkomende uitdrukkingen hebben in beide dezelfde betekenis. Artikel 61 van het Wetboek van Militair Strafrecht is van toepassing.

Artikel 2

De straffen, in deze wet voorzien, zijn van toepassing op de militair die een gedragsregel van deze wet schendt.

Artikel 3

1. De gedragsregels van deze wet zijn van toepassing:
 - a. gedurende de tijd waarin de militair dienst doet of behoort te doen;
 - b. op een militaire plaats;
 - c. anders dan in de gevallen, genoemd onder a en b, indien en voorzover de wet de toepassing voorschrijft.
2. Onder militaire plaats wordt in deze wet verstaan een gebouw, terrein, vaartuig, luchtvaartuig of voertuig, dat in gebruik is bij of ten behoeve van de krijgsmacht, of dat de militair tot verblijf of gebruik dient bij de vervulling van zijn taak in internationaal verband.

Artikel 4

In deze wet wordt onder commandant verstaan de militair die ingevolge artikel 49 tot straffen bevoegd is.

Artikel 5

In deze wet wordt onder beschuldigde verstaan de militair van wie op grond van feiten of omstandigheden wordt vermoed dat hij een in deze wet omschreven gedragsregel heeft geschonden en aan wie naar aanleiding daarvan een beschuldiging is uitgereikt.

HOOFDSTUK II. GEDRAGSREGELS

§ 1. Gedragingen tegen de geheimhoudingsplicht

Artikel 6

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die enig gegeven, de dienst betreffende, mededeelt aan of ter beschikking stelt van iemand die tot kennisneming daarvan niet bevoegd is, voor zover de verplichting tot geheimhouding uit de aard der zaak volgt.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op de militair die geen dienst doet of behoort te doen, en zich niet bevindt op een militaire plaats.

§ 2. Gedragingen waardoor de militair dienstverplichtingen niet nakomt

Artikel 7

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die ongeoorloofd afwezig is.

Artikel 8

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair aan wiens schuld het is te wijten dat hij niet in staat is dienstverplichtingen te vervullen.

Artikel 9

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die zich onttrekt aan dienstverplichtingen, deze verplichtingen zonder toestemming niet vervult of ophoudt te vervullen.

Artikel 10

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich hij die zijn taak als militair onzorgvuldig verricht.

Artikel 11

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een andere militair of iemand, die anderszins bij of ten behoeve van de krijgsmacht werkzaam is, geen hulp verleent, indien en voor zover deze nodig is en kan worden gevergd.

§ 3. Gedragingen waardoor de militair het functioneren van de krijgsmacht belemmert

Artikel 12

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die zich door lijdelijkheid of onwilligheid tegen militaire diensten verzet.

Artikel 13

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die de uitvoering van een in het belang van de militaire dienst genomen maatregel belet, belemmert of verijdelt.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op de militair die geen dienst doet of behoort te doen, en zich niet bevindt op een militaire plaats.

Artikel 14

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een andere militair of iemand, die anderszins bij of ten behoeve van de krijgsmacht werkzaam is, zonder noodzaak hindert bij de uitoefening van zijn taak.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op de militair die geen dienst doet of behoort te doen, en zich niet bevindt op een militaire plaats.

§ 4. Gedragingen tegen het dienstbevel

Artikel 15

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een dienstbevel niet opvolgt.

Artikel 16

Het voorgaande artikel is niet toepasselijk indien de bevolen gedraging onrechtmatig is of door de militair te goeder trouw als onrechtmatig werd beschouwd.

Artikel 17

Indien twee of meer onderling strijdige dienstbevelen zijn gegeven, is het niet opvolgen van een bevel dat voorafgaat aan het laatst gehandhaafde geen met de militaire tucht strijdige gedraging.

§ 5. Gedragingen tegen het dienstvoorschrift

Artikel 18

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een dienstvoorschrift niet opvolgt.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op de militair die geen dienst doet of behoort te doen, en zich niet bevindt op een militaire plaats, indien het in het dienstvoorschrift gegeven ge- of verbod betrekking heeft op het gedrag van de militair die zich voor de uitoefening van zijn dienst buiten Nederland bevindt, voorzover de bijzondere omstandigheden ter plaatse dat ge- of verbod vereisen.

Artikel 19

Het voorgaande artikel is niet toepasselijk indien een van het dienstvoorschrift afwijkend dienstbevel is opgevolgd.

Artikel 20

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een andere militair of iemand, die anderszins bij of ten behoeve van de krijgsmacht werkzaam is, in het openbaar of in zijn tegenwoordigheid met enig kwaad bedreigt, uitscheldt of bespot.

Artikel 21

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die tegen beter weten in een aantijging tegen of een klacht over een andere militair of iemand, die anderszins bij of ten behoeve van de krijgsmacht werkzaam is inbrengt of inzendt.

Artikel 22

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die de persoon van een andere militair of iemand, die anderszins bij of ten behoeve van de krijgsmacht werkzaam is, aantast.

Artikel 23

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een andere militair of iemand, die anderszins bij of ten behoeve van de krijgsmacht werkzaam is, nodeloos in gevaar brengt.

§ 7. Ambtsmisdragingen

Artikel 24

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een mededeling, die hij uit hoofde van zijn ambt moet doen, niet of onjuist doet.

Artikel 25

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die door misbruik van zijn invloed als meerdere tegenover een mindere deze overhaalt iets te doen, niet te doen of te dulden, indien daaruit enig nadeel voor de dienst, de mindere of een derde kan ontstaan.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op de militair die geen dienst doet of behoort te doen, en zich niet bevindt op een militaire plaats.

Artikel 26

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die door gift, belofte, bedreiging of misleiding een andere militair:

- a. weerhoudt van het ter kennis van de commandant brengen van een inbreuk op een gedragsregel, omschreven in deze wet;
- b. overhaalt tot het valselyk ter kennis brengen van een inbreuk op een gedragsregel, omschreven in deze wet;
- c. overhaalt tot of weerhoudt van het instellen van beroep, het doen van een beklag of het indienen van een verzoek.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op de militair die geen dienst doet of behoort te doen, en zich niet bevindt op een militaire plaats.

Artikel 27

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die, wetende dat een mindere inbreuk maakt of heeft gemaakt op een gedragsregel van deze wet, nalaat maatregelen te nemen.

Artikel 28

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een onrechtmatig bevel geeft aan een mindere.

§ 8. Gedragingen tegen de orde

Artikel 29

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die wanordelijkheden veroorzaakt of daaraan deelneemt.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op de in uniform geklede militair die geen dienst doet of behoort te doen, en zich niet bevindt op een militaire plaats.

Artikel 30

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een andere militair mondeling of bij geschrifte opruit tot een inbreuk op enige in deze wet omschreven gedragsregel, alsmede de militair die een dergelijk geschrift verspreidt.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op de militair die geen dienst doet of behoort te doen, en zich niet bevindt op een militaire plaats.

Artikel 31

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een geschrift verspreidt of op enige andere wijze openbaar maakt op een plaats, een tijdstip of een wijze, waaromtrent bij dienstvoorschrift een verbod is gegeven in het belang van het verkeer of ter voorkoming van belemmering van de dienst of ter bescherming van rijksgoederen of goederen van derden.

Artikel 32

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die inbreuk maakt op de regels die bij dienstvoorschrift zijn vastgelegd inzake meningsuiting die anders dan door middel van geschrift plaatsvindt, voorzover die regels niet de inhoud van de uiting betreffen, en zijn gegeven in het belang van het verkeer of ter bestrijding of voorkoming van ongeregelde en verstoringen van het ordelijk verloop van de dienst.

Artikel 33

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een betoging organiseert of daaraan deelneemt, indien deze op een militaire plaats gehouden wordt zonder dat toestemming is gevraagd van het bevoegd gezag, dan wel indien de toestemming is geweigerd in het belang van het verkeer, of omdat redelijkerwijs is te verwachten dat ongeregelde zullen plaatsvinden of het ordelijk verloop van de dienst zal worden verstoord.

2. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die buiten een militaire plaats in uniform deelneemt aan een betoging, tenzij deze in

Nederland plaatsvindt en uitsluitend tot onderwerp heeft de voor de militairen algemeen geldende arbeidsvoorwaarden.

Artikel 34

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die een vergadering organiseert of daaraan deelneemt, indien die op een militaire plaats wordt gehouden zonder dat toestemming is gevraagd van het bevoegd gezag, dan wel indien de toestemming is geweigerd in het belang van het verkeer, of omdat redelijkerwijs is te verwachten dat ongeregelheden zullen plaatsvinden of het ordelijk verloop van de dienst zal worden verstoord.

Artikel 35

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die, zich voor de uitoefening van de dienst op het gebied van een vreemde mogendheid bevindend, enige, niet het Koninkrijk betreffende, politieke activiteit ontplooit. Onder politieke activiteit is niet begrepen het uitoefenen van het actief en passief kiesrecht.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op de militair die geen dienst doet of behoort te doen, en zich niet bevindt op een militaire plaats.

§ 9. Misdragingen in verband met goederen en diensten

Artikel 36

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die zonder daartoe gerechtigd te zijn gebruik maakt van goederen of diensten van de krijgsmacht, van een andere militair of van iemand, die anderszins bij of ten behoeve van de krijgsmacht werkzaam is.

2. Voorzover het goederen of diensten van de krijgsmacht betreft is het eerste lid mede van toepassing op de militair die geen dienst doet of behoort te doen, en die zich niet bevindt op een militaire plaats.

Artikel 37

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die enig goed, in gebruik bij of ten behoeve van de krijgsmacht, onzorgvuldig behandelt of onderhoudt.

Artikel 38

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die in uniform nodeloos slordig gekleed gaat.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op de geklede militair die geen dienst doet of behoort te doen, en zich niet bevindt op een militaire plaats.

Artikel 39

1. In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair, ten gevolge van wiens nalatigheid of achteloosheid enig goed, in gebruik bij of ten behoeve van de krijgsmacht, van een andere militair of van iemand, die anderszins bij of ten behoeve van de krijgsmacht werkzaam is, vernield, beschadigd, onbruikbaar of onklaar dan wel weggemaakt wordt.

2. Voorzover het een goed in gebruik bij of ten behoeve van de krijgsmacht betreft is het eerste lid mede van toepassing op de militair die geen dienst doet of behoort te doen, en zich niet bevindt op een militaire plaats.

Artikel 40

In strijd met de militaire tucht gedraagt zich de militair die de aan een andere militair of iemand, die anderszins bij of ten behoeve van de krijgsmacht werkzaam is, voor persoonlijk gebruik ter beschikking gestelde ruimte niet respecteert.

HOOFDSTUK III. STRAFFEN

Artikel 41

De straffen zijn:

- a. berisping;
- b. geldboete;
- c. strafdienst;
- d. uitgaansverbod.

Artikel 42

1. De berisping bestaat uit een geschrift waarvan het model door Ons wordt vastgesteld.

2. De tenuitvoerlegging van de berisping geschiedt door de uitreiking van het geschrift tegelijk met de uitreiking van de uitspraak.

Artikel 43

1. Het bedrag van de geldboete is tenminste twee gulden en vijftig cents en ten hoogste honderd gulden.

2. Een geldboete kan niet worden opgelegd indien daardoor de som van de geldboetes, ingevolge de wet in een kalendermaand aan de militair opgelegd, een bedrag van tweehonderd gulden te boven zou gaan.

Artikel 44

1. De geldboete moet binnen drie dagen na de uitreiking van het afschrift van de uitspraak door de gestrafte worden betaald.

2. De commandant kan de gestrafte op zijn verzoek eenmaal uitstel van betaling verlenen voor ten hoogste achtentwintig dagen.

3. De geldboete moet in ieder geval worden betaald als het feitelijk verblijf onder de wapenen van de gestrafte eindigt.

Artikel 45

1. Bij gebreke van betaling binnen de bij of ingevolge het voorgaand artikel gestelde termijn worden de niet betaalde geldboetes op de militaire bezoldiging van de gestrafte ingehouden.

2. De inhouding geschiedt door de functionaris belast met de uitbetaling van de militaire bezoldiging.

3. Op het in te houden bedrag wordt een toeslag berekend van tien procent met een minimum van een gulden, welke op gelijke wijze als de geldboete op de aan een gestrafte toekomende bezoldiging wordt ingehouden.

Artikel 46

Bij of krachtens algemene maatregel van Rijksbestuur worden regels gesteld met betrekking tot de invordering, de inhouding, de verantwoording en de bestemming van de ingevorderde of ingehouden gelden.

Artikel 47

1. De strafdienst bestaat uit het verrichten van dienst door de gestrafte in overeenstemming met zijn rang, stand of functie, buiten de voor hem geldende diensturen.
2. De strafdienst wordt opgelegd voor de duur van ten hoogste drie uren op ten hoogste tien werkdagen.
3. Een militair ondergaat op dezelfde dag niet meer dan een straf van strafdienst.
4. Een militair ondergaat per kalendermaand de straf van strafdienst niet gedurende meer dan vijftien werkdagen.
5. Indien een militair op grond van het bepaalde in het vorige lid in een kalendermaand een hem opgelegde straf van strafdienst niet volledig ondergaat, zal hij het resterende deel in de volgende kalendermaand ondergaan.
6. De tenuitvoerlegging van de strafdienst vangt zo spoedig mogelijk aan na de uitreiking van de uitspraak en vindt voor zover mogelijk plaats op achtereenvolgende werkdagen. Strafdienst wordt niet ten uitvoer gelegd tijdens verlofdagen.
7. Het ondergaan van de straf van strafdienst is dienst.
8. In geval van ontslag uit de militaire dienst eindigt de tenuitvoerlegging van de strafdienst van rechtswege op het moment waarop dat ontslag ingaat.
9. Onverminderd het bepaalde in het vorige lid kan de onmiddellijk boven de commandant gestelde bevelvoerende meerdere het feitelijk verblijf onder de wapenen van degene die de straf van strafdienst ondergaat, verlengen totdat die straf is ondergaan.

Artikel 48

1. Het uitgaansverbod bestaat uit de verplichting om op de door de commandant aan te wijzen militaire plaats of gedeelten daarvan aanwezig te zijn en te blijven.
2. Aan de militair die gestraft is met de straf van uitgaansverbod, zal zoveel mogelijk worden opgedragen gedurende de tijd, dat hij die straf ondergaat, dienst te verrichten in overeenstemming met zijn rang, stand of functie.
3. Het uitgaansverbod kan worden opgelegd voor de duur van ten hoogste vier aaneengesloten dagen, indien de militair de gedragsregel van artikel 7 of van artikel 15 heeft geschonden.
4. Een militair ondergaat per kalendermaand de straf van uitgaansverbod niet gedurende meer dan acht dagen, en voor zover de tenuitvoerlegging geheel of ten dele in het weekend plaatsvindt, gedurende niet meer dan twee opeenvolgende weekenden.
5. Het derde, vijfde, zesde, zevende, achtste en negende lid van artikel 47 zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK IV. STRAFBEVOEGDHEID

Artikel 49

1. De bevoegdheid tot het opleggen van straffen aan onder zijn bevelen staande militairen komt toe aan:
 - a. de bevelvoerende militair van een oorlogsschip, inrichting van de zeemacht, compagnie, eskadron, batterij of squadron;
 - b. de door Onze Minister van Defensie aan te wijzen bevelvoerende militair van een andere militaire eenheid dan onder a genoemd.

2. Aan boord van een oorlogsschip komt de bevoegdheid tot het opleggen van straffen aan militairen, die op dat schip zijn ingescheept, uitsluitend toe aan de bevelvoerende militair van dat schip.

3. Indien een bevelvoerende militair als bedoeld in het eerste lid, onder a of b, zelf degene is van wie wordt vermoed dat hij een in deze wet omschreven gedragsregel heeft geschonden, komt de bevoegdheid tot het opleggen van straffen toe aan de onmiddellijk boven hem gestelde bevelvoerende meerdere.

4. De bevoegdheid tot het opleggen van straffen komt toe aan de onmiddellijk boven een in het eerste lid bedoelde bevelvoerende militair gestelde bevelvoerende meerdere indien het betreft een in een van de artikelen 20–23 omschreven gedraging tegen de persoon van de in het eerste lid bedoelde bevelvoerende militair.

5. Indien een militair van wie wordt vermoed dat hij een in deze wet omschreven gedragsregel heeft geschonden hoger of ouder in rang is dan de in het eerste lid bedoelde bevelvoerende militair komt de bevoegdheid tot het opleggen van straffen toe aan de onmiddellijk boven laatstbedoelde militair gestelde bevelvoerende meerdere van hogere rang dan eerstbedoelde militair.

6. Indien in de gevallen bedoeld in het derde, vierde of vijfde lid de aldaar aangewezen bevelvoerende militair geen tuchtproces kan doen aanvangen binnen de in artikel 53, eerste lid, genoemde termijn, wordt:

a. het tuchtproces gehouden door de in het eerste lid bedoelde bevelvoerende militair zelf in het geval bedoeld in het vierde lid;

b. deze termijn verlengd met 21 dagen in de gevallen bedoeld in het derde of vijfde lid.

Artikel 50

1. De bevoegdheid om, hetzij de tenuitvoerlegging van een straf van een geldboete hoger dan 75 gulden, van strafdienst of van uitgaansverbod op te schorten of te schorsen, hetzij, na verloop van de termijn bedoeld in artikel 81 en buiten het geval dat tegen de uitspraak beroep is ingesteld, een strafoplegging teniet te doen of binnen de opgelegde strafmaat te verminderen komt toe aan:

a. de commandant;

b. de onmiddellijk boven de commandant gestelde bevelvoerende meerdere.

2. Onze Minister van Defensie kan andere militairen aanwijzen die de bevoegdheden in dit artikel en in hoofdstuk V van deze wet toegekend aan de onmiddellijk boven de commandant gestelde bevelvoerende meerdere uitoefenen. In dat geval oefent de onmiddellijk boven de commandant gestelde bevelvoerende meerdere deze bevoegdheden niet meer uit.

HOOFDSTUK V. HET TUCHTPROCES

TITEL I. HET TUCHTPROCES IN EERSTE AANLEG

§ 1. Begin en einde van het tuchtproces

Artikel 51

1. Het tuchtproces vangt aan met de uitreiking aan de beschuldigde van een schriftelijk stuk, de beschuldiging, door of vanwege de commandant.

2. De commandant behoudt een afschrift van de beschuldiging.

3. De datum van de uitreiking wordt aangetekend op het afschrift bedoeld in het voorgaande lid.

4. Terzake van dezelfde gedraging kan slechts eenmaal een beschuldiging worden uitgereikt.

5. Wijziging van de beschuldiging is voor de aanvang van het onderzoek mogelijk. In geen geval worden wijzigingen toegelaten die ten gevolge hebben dat de beschuldiging niet langer dezelfde gedraging in de zin van artikel 52, onder b zou inhouden. De wijziging wordt onverwijld, doch in ieder geval voor de aanvang van het onderzoek, aan de beschuldigde schriftelijk meegedeeld.

Artikel 52

De beschuldiging vermeldt:

- a. de naam, rang en militaire eenheid van de betreffende militair;
- b. de omschrijving van een of meer gedragingen die vermoedelijk de schending van een of meer gedragsregels inhouden met vermelding van feiten en omstandigheden waarop dat vermoeden is gegrond en met opgave van tijd en plaats waarop die gedraging of gedragingen hebben plaatsgevonden;
- c. de mededeling dat de commandant heeft besloten terzake een onderzoek te houden;
- d. het artikel of de artikelen op grond waarvan de beschuldiging wordt uitgereikt.

Artikel 53

1. Behoudens het bepaalde in de artikelen 49, zesde lid, en 79, eerste lid, wordt geen beschuldiging uitgereikt indien het een gedraging betreft die meer dan 21 dagen tevoren heeft plaatsgevonden of, voor zover het betreft een vermoedelijke schending van een van de gedragsregels omschreven in de artikelen 6, 23, 26, 37 of 39, de gedraging meer dan 21 dagen tevoren is ontdekt. In dat laatste geval wordt geen beschuldiging uitgereikt of wordt een uitgereikte beschuldiging ingetrokken indien uit feiten of omstandigheden blijkt of redelijkerwijze moet worden vermoed dat de gedraging meer dan 42 dagen tevoren heeft plaatsgevonden.

2. Geen beschuldiging wordt uitgereikt aan degene die feitelijk niet meer onder de wapenen verblijft.

3. Een beschuldiging, uitgereikt in strijd met de voorgaande leden, wordt ingetrokken.

Artikel 54

1. Het tuchtproces in eerste aanleg eindigt:

a. met een beslissing als bedoeld in de artikelen 53, derde lid, 76, 78 of 80, vijfde lid;

b. van rechtswege indien er na 21 dagen sedert de aanvang van het tuchtproces geen uitspraak is gedaan, behoudens de verlenging van deze termijn ingevolge de artikelen 59, tweede lid, 64, tweede of derde lid, of 80, eerste lid;

c. van rechtswege bij ontslag uit de militaire dienst.

2. Behoudens in het geval uitspraak is gedaan als bedoeld in artikel 76 deelt de commandant aan de beschuldigde schriftelijke mee dat het tuchtproces is geëindigd.

Artikel 55

Het feitelijk verblijf onder de wapenen kan worden verlengd voor het houden van een tuchtproces in eerste aanleg, behoudens in het geval bedoeld in artikel 80, eerste lid.

Artikel 56

1. De beschuldigde kan zich in ieder stadium van het tuchtproces doen bijstaan door een vertrouwensman.
2. Het bepaalde in het voorgaande lid wordt de beschuldigde bij het uitreiken van de beschuldiging medegedeeld.

Artikel 57

1. De vertrouwensman kan door de beschuldigde worden gekozen uit het militair en burgerpersoneel, in dienstbetrekking bij het departement van defensie en gelegerd of tewerkgesteld op hetzelfde schip, in dezelfde inrichting of kazerne, dan wel op dezelfde basis of bij hetzelfde onderdeel als de beschuldigde.
2. In bijzondere gevallen kan de commandant ook andere personen als vertrouwensman toelaten.

Artikel 58

Medebeschuldigten in dezelfde zaak worden niet als vertrouwensman toegelaten.

Artikel 59

1. De commandant kan de vertrouwensman voor de verdere duur van het tuchtproces uitsluiten wegens verstoring van de ordelijke behandeling van de zaak.
2. Ingeval van uitsluiting van zijn vertrouwensman wordt de beschuldigde op zijn verzoek in de gelegenheid gesteld binnen 24 uur een nieuwe vertrouwensman te kiezen. De termijn bedoeld in artikel 54, eerste lid, onder b, wordt in dat geval met een dag verlengd.

Artikel 60

Het optreden als vertrouwensman is dienst.

§ 3. Enige bevoegdheden tijdens het tuchtproces

Artikel 61

1. De commandant kan de beschuldigde doen horen ter voorbereiding van het onderzoek. Artikel 67 is van overeenkomstige toepassing.
2. De commandant kan getuigen en deskundigen horen of doen horen in ieder stadium van het tuchtproces.
3. De verklaringen van de op grond van het eerste of tweede lid gehoorde personen worden schriftelijk vastgelegd.

Artikel 62

De beschuldigde en zijn vertrouwensman kunnen na de uitreiking van de beschuldiging de op de zaak betrekking hebbende stukken inzien, tenzij het belang van geheimhouding van gegevens of het belang van derden zich daartegen verzet.

§ 4. Het onderzoek

Artikel 63

1. De commandant roept de beschuldigde schriftelijk op voor het onderzoek.

2. Het onderzoek vangt niet eerder aan dan 24 uur na de uitreiking van de beschuldiging.

3. Indien de beschuldigde om een eerdere behandeling verzoekt, kan de commandant daartoe besluiten.

Artikel 64

1. De beschuldigde is verplicht te verschijnen.

2. Indien de beschuldigde niet verschijnt wegens een gewichtige reden van verhindering, schort de commandant het onderzoek op of schorst hij dit. De termijn bedoeld in artikel 54, eerste lid, onder b, wordt in dat geval voor de duur van de opschorting of schorsing, doch ten hoogste 21 dagen verlengd.

3. Indien de beschuldigde niet verschijnt zonder een gewichtige reden van verhindering, schort de commandant het onderzoek op of schorst hij dit voor bepaalde tijd en wordt de beschuldigde nogmaals schriftelijk opgeroepen. Hij is bevoegd de medebrenging van de beschuldigde te gelasten. De tweede volzin van het voorgaande lid is van toepassing.

Artikel 65

1. De commandant roept de getuigen en deskundigen op wier verschijning hij nodig oordeelt.

2. De beschuldigde en zijn vertrouwensman kunnen verzoeken dat ook andere getuigen en deskundigen worden gehoord. De commandant voldoet aan dit verzoek, tenzij het onderzoek daardoor wordt geschaad of het verzoek kennelijk onredelijk is.

3. De opgeroepen getuigen en deskundigen zijn verplicht te verschijnen.

4. Ten aanzien van getuigen en deskundigen zijn de artikelen 217–219 van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing.

5. De vergoeding van door getuigen en deskundigen gemaakte onkosten geschiedt volgens regelen te stellen bij algemene maatregel van Rijksbestuur.

Artikel 66

1. De commandant houdt het onderzoek op de grondslag van de beschuldiging.

2. Het onderzoek is niet openbaar.

Artikel 67

De beschuldigde is niet verplicht te antwoorden. Dit wordt hem voor of bij de aanvang van het onderzoek ter kennis gebracht.

Artikel 68

1. De commandant hoort de beschuldigde, de getuigen en de deskundigen.

2. Hij stelt de beschuldigde en de vertrouwensman in de gelegenheid de getuigen en deskundigen, door zijn tussenkomst, vragen te stellen.

3. Hij stelt de vertrouwensman in de gelegenheid het woord te voeren.

Artikel 69

De beschuldigde wordt voor de sluiting van het onderzoek in de gelegenheid gesteld het laatste woord te voeren.

Artikel 70

Als bewijsmiddelen worden alleen erkend:

- a. eigen waarneming door de commandant van een in de beschuldiging omschreven gedraging;
- b. eigen waarneming door de commandant tijdens het onderzoek;
- c. verklaringen van de beschuldigde;
- d. verklaringen van een getuige;
- e. verklaringen van een deskundige;
- f. geschriften.

Artikel 71

Op zich zelf leveren voldoende grondslag voor de overtuiging dat de in de beschuldiging omschreven gedraging heeft plaatsgevonden:

- a. de eigen waarneming genoemd in het voorgaande artikel onder a;
- b. de in een getuigenverklaring of in een geschrift opgenomen waarneming van een in de beschuldiging omschreven gedraging, door een militair of andere ambtenaar, die uit hoofde van zijn functie of rang met enig toezicht op de naleving van gedragsregels is belast.

Artikel 72

Feiten of omstandigheden van algemene bekendheid behoeven geen bewijs.

§ 6. Beraad en uitspraak

Artikel 73

Na sluiting van het onderzoek beraadt de commandant zich of hij door de inhoud van de in artikel 70 genoemde bewijsmiddelen de overtuiging heeft gekregen dat een in de beschuldiging omschreven gedraging van de beschuldigde heeft plaatsgevonden en, in bevestigend geval, of zulks de schending van een gedragsregel oplevert.

Artikel 74

1. Is de commandant van oordeel dat een gedragsregel is geschonden, dan beraadt hij zich over de oplegging van straf.
2. Acht de commandant de beschuldigde strafbaar, dan legt hij een straf voorzien in deze wet op.
3. Indien de commandant dit in verband met de geringe betekenis van de gedraging of gelet op de persoon van de beschuldigde of zijn persoonlijke omstandigheden raadzaam acht, legt hij geen straf op.
4. In andere gevallen dan bedoeld in het tweede en derde lid spreekt de commandant de beschuldigde vrij.

Artikel 75

Bij bestraffing van een militair die een of meer in deze wet genoemde gedragsregels heeft geschonden, wordt slechts een straf opgelegd.

Artikel 76

1. Na het sluiten van het onderzoek beslist de commandant uiterlijk op de eerstvolgende werkdag. Deze beslissing wordt vastgelegd in een schriftelijk stuk, de uitspraak.

2. De uitspraak wordt door of vanwege de commandant onverwijld aan de beschuldigde uitgereikt.
3. De datum van uitreiking wordt op de uitspraak aangetekend.

Artikel 77

De uitspraak vermeldt in ieder geval:

- a. de naam, rang en militaire eenheid van de beschuldigde;
- b. de bewezen gedraging of gedragingen;
- c. de geschonden gedragsregel of gedragsregels;
- d. de beslissing.

§ 7. Bijzondere bepalingen

Artikel 78

1. Is de commandant van oordeel dat een hem ter kennis gekomen gedraging een strafbaar feit betreft, dan is hij verplicht daarvan onverwijld aangifte te doen bij een opsporingsambtenaar, behoudens in het geval dat voldaan wordt aan de voorwaarden gesteld op grond van het bepaalde in artikel 59 van het Wetboek van Militair Strafrecht.

2. Indien de commandant na de uitreiking van de beschuldiging tot het oordeel komt dat de gedraging een strafbaar feit betreft, trekt hij de beschuldiging in, indien hij nog niet tot een uitspraak is gekomen.

Artikel 79

1. Indien een gedraging naar het oordeel van de commandant een van de strafbare feiten oplevert omschreven in de artikelen 267, aanhef en onder 1° en 2°, 300, eerste lid, 310, 311, aanhef en onder 4° en 5°, 321 of 350 van het Wetboek van Strafrecht en binnen zeven dagen na de op grond van artikel 78 gedane aangifte daarvan bij de opsporingsambtenaar geen proces-verbaal terzake wordt opgemaakt, kan de commandant een beschuldiging uitreiken, voorzover de gedraging tevens de schending van een gedragsregel van deze wet inhoudt. Alsdan wordt de termijn, genoemd in artikel 53, eerste lid, verlengd met zeven dagen.

2. De commandant zendt na het einde van het tuchtproces in eerste aanleg bericht omtrent de afloop daarvan aan het openbaar ministerie bij het in artikel 81, eerste lid, bedoelde gerecht.

3. De toepassing van het bepaalde in het eerste lid doet niet af aan het formele recht tot strafvordering van het openbaar ministerie. Indien het strafbare feit wordt afgedaan met toepassing van artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht of indien een vervolging terzake leidt tot een schuldigverklaring door de rechter, wordt bij het stellen van voorwaarden onderscheidenlijk bij de oplegging van een straf rekening gehouden met de wegens de schending van een gedragsregel van deze wet opgelegde straf.

Artikel 80

1. Indien de commandant gedurende het tuchtproces meent dat een in de beschuldiging omschreven gedraging niet de schending van een dienstvoorschrift oplevert, omdat dit dienstvoorschrift naar zijn oordeel in strijd is met een hogere regeling, schorst hij het tuchtproces, voorzover het deze gedraging betreft. De termijn bedoeld in artikel 54, eerste lid, onder b, wordt in dat geval met de duur van de schorsing verlengd.

2. Hij roept over de vermeende strijdigheid schriftelijk de beslissing in van het in artikel 81, eerste lid, bedoelde gerecht onder overlegging van de op de zaak betrekking hebbende stukken.

3. Indien het gerecht beslist dat het dienstvoorschrift niet in strijd is met een hogere regeling, deelt zij deze beslissing mee aan de commandant. Deze hervat het tuchtproces met inachtneming van die beslissing.

4. Indien het tuchtproces terzake van andere gedragingen inmiddels is voortgezet en geëindigd met een uitspraak, hervat de commandant, nadat hij de beslissing van het gerecht heeft ontvangen, het op grond van het eerste lid geschorste tuchtproces. De commandant neemt daarbij de door hem gegeven uitspraak in acht. Artikel 75 is niet van toepassing met dien verstande dat een op te leggen straf gelijksoortig moet zijn aan de al opgelegde straf en het totaal het maximum niet te boven mag gaan.

5. Indien het gerecht beslist dat het dienstvoorschrift waaromtrent haar beslissing is gevraagd in strijd is met een hogere regeling, spreekt zij de beschuldigde vrij met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde gedraging.

6. Tegen de beslissing van het gerecht staat geen verdere voorziening open.

TITEL II. HET BEROEP

§ 1. Instelling van het beroep

Artikel 81

1. De gestrafte kan binnen vijf dagen na de uitreiking van de uitspraak beroep instellen bij het gerecht, dat ingevolge de bepalingen van de Wet militaire strafrechtspraak bevoegd zou zijn geweest, indien de desbetreffende gedraging een misdrijf zou hebben opgeleverd.

2. Onder de gestrafte in de zin van deze titel wordt mede begrepen degene ten wiens aanzien een beslissing is genomen als bedoeld in artikel 74, derde lid, met betrekking tot de schending van een gedragsregel neergelegd in de artikelen 6, 30, 31, 32, 33, 34 of 35.

3. De onmiddellijk boven de commandant gestelde bevelvoerende meerdere kan binnen vijf dagen na de uitreiking van de uitspraak bij het in het eerste lid bedoelde gerecht beroep instellen op de grond dat naar zijn oordeel ten onrechte geen straf is opgelegd of de opgelegde straf ontoereikend is.

Artikel 82

1. Het beroep wordt ingesteld bij beroepschrift, dat bij de commandant moet worden ingediend.

2. De commandant zendt het beroepschrift onverwijld door naar het gerecht. Hij voegt daarbij alle op de zaak betrekking hebbende stukken met opgave van de bewijsmiddelen op grond waarvan hij tot de overtuiging is gekomen dat een in de beschuldiging omschreven gedraging heeft plaatsgevonden.

3. Indien het beroep is ingesteld door de onmiddellijk boven de commandant gestelde bevelvoerende meerdere, doet de commandant daarvan mededeling aan degene op wie de uitspraak betrekking heeft.

Artikel 83

Als dag van indiening geldt de dag van ontvangst van het beroepschrift door of namens de commandant. De dag van ontvangst wordt terstond op het beroepschrift aangetekend.

Artikel 84

Het gerecht is bevoegd bij gemotiveerde beslissing te verklaren, dat een na de beroepstermijn ingediend beroepschrift geacht wordt tijdig te zijn ingekomen, indien de gestrafte redelijkerwijs niet geacht kon worden in verzuim te zijn geweest.

Artikel 85

Zodra het beroepschrift is ingediend, kan de voorzitter van de militaire kamer, bedoeld in artikel 87, de tenuitvoerlegging van een straf van strafdienst of van uitgaansverbod opschorten of schorsen. Hiervan wordt aantekening gesteld op het beroepschrift.

Artikel 86

De griffier van het gerecht stelt zo spoedig mogelijk afschriften van het beroepschrift en van de op de zaak betrekking hebbende stukken ter beschikking van het openbaar ministerie.

§ 2. De behandeling en afdoening van het beroep

Artikel 87

1. Het beroep wordt zo spoedig mogelijk behandeld door een meervoudige militaire kamer bij het in artikel 81 bedoelde gerecht.
2. De voorzitter van de militaire kamer bepaalt op welke dag het beroep wordt behandeld.

Artikel 88

1. De oproeping van de gestrafte geschiedt door de griffier.
2. De termijn van oproeping is tenminste zes dagen. Op verzoek van de gestrafte kan deze termijn worden verkort.
3. Indien de gestrafte niet verschijnt en het gerecht zijn aanwezigheid in persoon noodzakelijk acht, stelt zij de behandeling voor bepaalde tijd uit en gelast de oproeping van de gestrafte.
4. Indien de gestrafte wederom niet verschijnt, kan het gerecht het beroep vervallen verklaren.

Artikel 89

1. Indien beroep is ingesteld door de onmiddellijk boven de commandant gestelde bevelvoerende meerdere, dan worden deze en degene op wie de uitspraak betrekking heeft, door de griffier opgeroepen. De termijn van oproeping is tenminste zes dagen.
2. Indien de bevelvoerende meerdere niet verschijnt en het gerecht zijn aanwezigheid in persoon noodzakelijk acht, stelt het de behandeling voor bepaalde tijd uit en gelast zijn oproeping.
3. Indien de bevelvoerende meerdere wederom niet verschijnt, kan het gerecht het beroep vervallen verklaren.

Artikel 90

1. De voorzitter bepaalt welke getuigen en deskundigen zullen worden opgeroepen. Artikel 65, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat het verzoek tenminste drie dagen voor de behandeling dient te zijn binnengekomen.
2. De oproepingen geschieden door de griffier.
3. Getuigen en deskundigen zijn verplicht te verschijnen.
4. Voor getuigen is artikel 284, tweede lid, en voor deskundigen is artikel 296, eerste lid, onder 1°, van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing.
5. Artikel 65, vierde en vijfde lid, is van toepassing.

Artikel 91

Het openbaar ministerie kan desgewenst bij de behandeling van het beroep zijn oordeel over de zaak kenbaar maken aan de militaire kamer.

Artikel 92

1. De gestrafte kan zich bij de behandeling van zijn beroep doen bijstaan door een vertrouwensman.
2. De artikelen 57, 58, 59, eerste lid, en 60 zijn van overeenkomstige toepassing.
3. Als vertrouwensman kan ook een advocaat optreden.
4. De voorzitter kan de gestrafte een advocaat als vertrouwensman toevoegen. Een daartoe strekkend verzoek dient tenminste drie dagen voor de behandeling van het beroep bij het gerecht te zijn binnengekomen.
5. Het bepaalde in de vorige leden wordt de gestrafte bij de oproeping medegedeeld.
6. De overeenkomstig het vierde lid toegevoegde advocaat ontvangt een beloning en vergoeding van door hem gemaakte onkosten volgens regelen te stellen bij algemene maatregel van Rijksbestuur.
7. De voorgaande bepalingen zijn van overeenkomstige toepassing op degene op wie de uitspraak betrekking heeft, indien het beroep is ingesteld door de onmiddellijk boven de commandant gestelde bevelvoerende meerdere.

Artikel 93

1. De behandeling van het beroep geschiedt ter openbare terechtzitting. De voorzitter heeft de leiding van de behandeling. Hij kan op verzoek van de gestrafte of om redenen aan de openbare orde ontleend gelasten dat de behandeling achter gesloten deuren plaatsvindt.
2. De artikelen 62 en 67–75 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat voor commandant gelezen wordt militaire kamer.

Artikel 94

1. De militaire kamer kan een verhoor schriftelijk doen geschieden dan wel de ondervraging opdragen aan een van haar leden of aan een opsporingsambtenaar.
2. Indien het verhoor is opgedragen aan een lid van de militaire kamer, is artikel 90, tweede, derde en vierde lid, alsmede artikel 65, vierde en vijfde lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 95

1. Het gerecht beslist uiterlijk 14 dagen na afloop van de behandeling van het beroep in een schriftelijke, met redenen omklede uitspraak.
2. De voorlezing van de uitspraak in beroep geschiedt in het openbaar en de uitspraak wordt de gestrafte in persoon betekend.
3. Een afschrift van de uitspraak wordt toegezonden aan de commandant, aan Onze Minister van Defensie en, indien beroep door hem is aangesteld, aan de onmiddellijk boven de commandant gestelde bevelvoerende meerdere.

Artikel 96

Het gerecht bevestigt in beroep de beslissing in eerste aanleg, zonodig met verbetering of aanvulling daarvan, of doet de zaak af met gehele of gedeeltelijke vernietiging van die beslissing.

Artikel 97

- De beslissing in eerste aanleg wordt vernietigd:
- a. indien enige in de voorgaande titel voorgeschreven termijn is overschreden;

b. indien enige andere vorm dan onder a bedoeld, is verzuimd en redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de gestrafte daardoor in zijn verdediging is geschaad.

Artikel 98

Indien bij de beslissing in beroep een reeds of gedeeltelijk tenuitvoergelegde straf van strafdienst of van uitgaansverbod wordt tenietgedaan of verminderd, bepaalt het gerecht, volgens bij algemene maatregel van Rijksbestuur te stellen regelen, op welke wijze het door de gestrafte geleden nadeel zal worden hersteld.

Artikel 99

Indien de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf is opgeschort of geschorst, wordt, als de beslissing van het gerecht daartoe aanleiding geeft, de straf of het resterende deel van de straf zo spoedig mogelijk ten uitvoer gelegd.

Artikel 100

Tegen de beslissing in beroep staat geen verdere voorziening open, onverminderd de bevoegdheid van de Procureur-Generaal bij de Hoge Raad om zich in het belang der wet in cassatie te voorzien.

Artikel 101

Indien het beroep is ingesteld bij een mobiele rechtbank, is het bepaalde in deze paragraaf omtrent de militaire kamer van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VI. DWANGMIDDELEN

Artikel 102

1. In geval van ontdekking op heterdaad is, indien bijzondere omstandigheden dat onverwijld vorderen, iedere meerdere bevoegd degene die wordt verdacht van de schending van een gedragsregel aan te houden en hem naar een plaats van verhoor te geleiden. Artikel 128 van het Wetboek van Strafvordering is van overeenkomstige toepassing.

2. De meerdere is bevoegd van iedere mindere te vorderen hem bij de geleiding bijstand te verlenen.

3. Indien de meerdere de plaats van aanhouding niet terstond kan verlaten, is hij bevoegd van iedere mindere te vorderen voor de geleiding zorg te dragen.

Artikel 103

1. De commandant is bevoegd een geschrift als bedoeld in artikel 30 of 31, dan wel een ander voorwerp waarvan hij redelijkerwijs mag aannemen dat het tot bewijs kan dienen van de schending van een gedragsregel, in te nemen of te doen innemen.

2. Indien de commandant niet aanwezig is en zijn optreden niet kan worden afgewacht, dan wel indien degene die wordt verdacht van de schending van een gedragsregel onbekend is, komt de in het vorige lid genoemde bevoegdheid mede toe aan door Onze Minister van Defensie aan te wijzen functionarissen.

3. Het in het eerste lid bedoelde geschrift of voorwerp wordt zo spoedig mogelijk ter beschikking gesteld van de rechthebbende, doch in elk geval:

- a. zodra de commandant beslist geen beschuldiging uit te reiken;
- b. zodra blijkt dat geen beschuldiging kan worden uitgereikt op grond van het bepaalde in artikel 53, eerste of tweede lid;
- c. vijf dagen na de uitspraak in eerste aanleg, indien geen beroep is ingesteld;
- d. zodra het tuchtproces op een andere wijze eindigt;
- e. bij de uitspraak in beroep.

4. Het in het eerste lid bedoelde geschrift of voorwerp wordt op de wijze te bepalen bij algemene maatregel van Rijksbestuur gedurende zes maanden ter beschikking gehouden van de rechthebbende. Is teruggave alsdan niet mogelijk gebleken dan wordt het geschrift of voorwerp vernietigd.

Artikel 104

1. Over de inneming van een geschrift als bedoeld in artikel 103 kan de rechthebbende zich binnen 5 dagen schriftelijk beklagen bij de voorzitter van de militaire kamer als bedoeld in artikel 87.

2. Met betrekking tot de wijze van indiening van het klaagschrift zijn de artikelen 82, 83 en 84 van overeenkomstige toepassing.

3. De voorzitter van de militaire kamer geeft zo spoedig mogelijk een met redenen omklede beschikking, nadat de klager in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord.

4. Acht de voorzitter van de militaire kamer het beklag gegrond, dan gelast hij dat het geschrift zo spoedig mogelijk ter beschikking wordt gesteld van de rechthebbende, indien dat nog niet is geschied op grond van het bepaalde in artikel 103, derde lid.

5. Een afschrift van de beschikking wordt uitgereikt aan de klager en aan degene die het geschrift heeft ingenomen of doen innemen.

6. Tegen de beschikking staat geen verdere voorziening open.

HOOFDSTUK VII. KRIJGSGEVANGENEN EN GEÏNTERNEERDE PERSONEN

Artikel 105

Onverminderd de bepalingen van het Verdrag van Genève betreffende de behandeling van krijgsgevangenen, van 12 augustus 1949, is deze wet, met uitzondering van hoofdstuk III, van overeenkomstige toepassing op krijgsgevangenen en andere geïnterneerde personen die ingevolge artikel 65 van het Wetboek van Militair Strafrecht gedeeltelijk met Nederlandse militairen zijn gelijkgesteld, met dien verstande dat:

a. de straffen, omschreven in artikel 89, eerste lid, van vorengenoemd verdrag, worden geacht te zijn voorzien in deze wet;

b. met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de straf, omschreven in artikel 89, eerste lid, onder 1 van vorengenoemd verdrag, de artikelen 44–46 van deze wet van overeenkomstige toepassing zijn;

c. de tenuitvoerlegging van de straf, omschreven in artikel 89, eerste lid, onder 4 van vorengenoemd verdrag, geschiedt volgens regelen te stellen bij algemene maatregel van Rijksbestuur;

d. de vergrijpen, bedoeld in artikel 93, tweede en derde lid, van vorengenoemd verdrag, worden geacht in te houden schendingen van gedragsregels van deze wet, terwijl ten aanzien van die feiten het gestelde in artikel 78 van deze wet buiten toepassing blijft.

HOOFDSTUK VIII. SLOTBEPALINGEN

Artikel 106

De Wet op de Krijgstucht wordt ingetrokken, behoudens het bepaalde in de volgende artikelen.

Artikel 107

1. De op het tijdstip van inwerkingtreden van deze Rijkswet bij de ingevolge de artikelen 39–43 van de Wet op de Krijgstucht tot straffen bevoegde autoriteiten, of bij de ingevolge artikel 61 van die wet tot behandeling van een beklag bevoegde meerdere, aanhangige zaken betreffende krijgstuchtelijke vergrijpen als bedoeld in artikel 2 van die wet, worden behandeld en afgedaan op de wijze, als bepaald in die wet, door die autoriteit onderscheidenlijk meerdere. Andere straffen dan die voorzien bij deze wet kunnen niet worden opgelegd.

2. Indien op het tijdstip van inwerkingtreden van deze Rijkswet de termijn van beklag als bedoeld in artikel 62 van de Wet op de Krijgstucht, dan wel van de mogelijkheid om ingevolge artikel 67 van die wet de eindbeslissing van het Hoog Militair Gerechtshof in te roepen, nog niet is verstreken, dient dit beklag onderscheidenlijk deze inroeping te worden gedaan in de vorm van een beroep, in te stellen naar de regels, gesteld in hoofdstuk V, titel II, van deze Rijkswet, en met toepassing van die regels te worden behandeld en afgedaan.

3. Zaken betreffende de inroeping van een eindbeslissing ingevolge artikel 67 van de Wet op de Krijgstucht, die op het tijdstip van inwerkingtreden van deze Rijkswet bij het Hoog Militair Gerechtshof aanhangig zijn, worden in de stand waarin zij zich bevinden overgedragen aan het gerecht dat uit hoofde van artikel 81 van deze Rijkswet bevoegd is het beroep inzake tuchtrechtelijke uitspraken te behandelen, en door dat gerecht behandeld en afgedaan.

Artikel 108

1. Tegen beslissingen van het Hoog Militair Gerechtshof, genomen ingevolge artikel 67 van de Wet op de Krijgstucht, die op het tijdstip van inwerkingtreden van deze Rijkswet nog niet onherroepelijk zijn geworden en waartegen nog geen beroep in cassatie is ingesteld, kan binnen 14 dagen na de uitspraak zulk beroep worden ingesteld op de wijze als voorgeschreven voor het instellen van cassatie tegen arresten van het Gerechtshof te Arnhem.

2. Indien de Hoge Raad een beslissing van het Hoog Militair Gerechtshof, genomen ingevolge artikel 67 van de Wet op de Krijgstucht, na het tijdstip van inwerkingtreden van deze Rijkswet in cassatie vernietigt wordt de zaak, indien zij niet door de Hoge Raad zelf wordt afgedaan, verwezen naar het gerecht dat uit hoofde van artikel 81 van deze Rijkswet bevoegd is.

3. In de zaken, waarin toepassing is gegeven aan artikel 107, derde lid, van deze Rijkswet, voorzover deze een strafbaar feit betreffen, blijven de bepalingen van de Rijkswet van 22 februari 1979 (Stb. 69) tot invoering van de rechtsmiddelen van cassatie, cassatie in het belang der wet en herziening in het militair strafprocesrecht op de beslissing van het gerecht van kracht. Het voorgaande lid is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 109

De krijgstuchtelijke straffen, op grond van de Wet op de Krijgstucht opgelegd voor het tijdstip van inwerkingtreden van deze Rijkswet, of met toepassing van artikel 107, eerste lid, van deze Rijkswet opgelegd,

worden ten uitvoer gelegd op de wijze als bij of krachtens die wet bepaald.

Artikel 110

De Algemene termijnenwet (wet van 25 juli 1964, Stb. 314) is van toepassing.

Artikel 111

Deze Rijkswet kan worden aangehaald als «Wet militair tuchtrecht».

Artikel 112

Deze Rijkswet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad, in het Publicatieblad van de Nederlandse Antillen en in het Afkondigingsblad van Aruba zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Defensie,

De Minister van Justitie,